

Paweł Pindera

Prof. dr. hab. Michał Pindera : biografia

Nauczyciel i Szkoła 1-2 (10-11), 254-256

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Paweł Pindera

Prof. dr hab. Michał Pindera — biografia

Michał Pindera urodził się w 1943 roku w Janowie. W 1962 roku uzyskał świadectwo dojrzałości w Liceum Pedagogicznym w Zgorzelcu. W tym też roku podjął studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach, które ukończył w 1967 roku, uzyskując tytuł magistra.

W latach 1967–1970 kontynuował studia na Politechnice Śląskiej, które ukończył uzyskaniem kolejnego dyplomu, oraz w latach 1969–1971 studia w Podyplomowym Studium Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego, które ukończył w 1971 roku.

Dalszym etapem podnoszenia kwalifikacji było uzyskanie w 1980 roku z wyróżnieniem doktoratu z pedagogiki (tytuł dysertacji: *Kształcenie techników metalurgów dla potrzeb hutnictwa żelaza*) na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Kolokwium habilitacyjne złożył w 1997 roku, uzyskując stopień doktora habilitowanego z zakresu pedagogiki (tytuł pracy: *Kształcenie i doskonalenie kwalifikacji kadr dla potrzeb przemysłu hutniczego*). Uhonorowaniem jego dorobku naukowego było powołanie w 1998 roku przez Senat Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach na profesora nadzwyczajnego.

Praca zawodowa

W 1967 roku podjął pracę jako nauczyciel w Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych w Katowicach. Jednocześnie prowadził zajęcia w Zasadniczej Szkole Zawodowej dla Młodzieży Pracującej.

W latach 1972–1975 pracował w Instytucie Badań Pedagogicznych i Instytucie Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych w Katowicach, gdzie zajmował się problematyką związaną z losami, przydatnością zawodową uczniów i absolwentów szkół ponadpodstawowych, polityką kadrową, kształceniem i doskonaleniem kwalifikacji pracowników zakładów przemysłowych. Następnie w latach 1975–1977 był kierownikiem zakładu w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym GPE GIG

w Katowicach. Tu dalej kontynuował prace badawcze z zakresu polityki kadrowej, zastosowań nowej techniki i technologii w zakładach przemysłowych. W 1977 roku podjął pracę w Centrum Informatyki i Badań Ekonomicznych Hutnictwa w Katowicach, gdzie prowadził dalsze prace związane z płynnością i fluktuacją kadr, doborem, kształceniem i doskonaleniem kwalifikacji kadr.

W 1992 roku przeszedł do pracy w Wyższej Szkole Pedagogicznej (obecnie Akademia Świętokrzyska) w Kielcach, Filii w Piotrkowie Trybunalskim. Przez jedną kadencję (w latach 1997–1998) był Zastępcą Dyrektora Instytutu Pedagogiki. Od początku zatrudnienia jest kierownikiem Zakładu Wychowania i Technicznych Środków Nauczania. Prowadzi zajęcia dydaktyczne ze studentami (metodologia badań, edukacja techniczna, seminarium dyplomowe i doktoranckie). W 1999 roku został obrany senatorem WSP — Akademii w Kielcach.

W 1998 roku związał się z Górnośląską Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Mysłowicach. Zatrudniony został na stanowisku prorektora do spraw dydaktycznych i studenckich. Pod Jego kierunkiem zostały opracowane siatki studiów nowych pedagogicznych specjalności oraz autorskie programy nauczania. Prowadzi również zajęcia dydaktyczne ze studentami (podstawy pracy naukowej, seminaria dyplomowe).

Profesor wypromował 100 dyplomantów-licencjatów oraz 50 magistrów pedagogiki.

Praca naukowo-badawcza

Opublikował ponad 100 artykułów w czasopiśmie: „Szkoła Zawodowa”, „Polityka Społeczna”, „Hutnik”, „Wiadomości Hutnicze”, „Oświata Dorosłych”, „Ruch Pedagogiczny”, „Ekonomia i Organizacja Pracy”, oraz w Zeszytach Naukowych: UŚ, WSP, GWSP. Oto niektóre wydane tytuły:

- *Czynnik ludzki w realizacji zadań produkcyjnych hutnictwa w warunkach reformy gospodarczej,*
- *Kształcenie i doskonalenie kadr dla przemysłu hutniczego,*
- *Społeczno-pedagogiczne czynniki adaptacji zawodowej pracowników w przemyśle hutniczym,*
- *Analiza struktury kadr w zakładach hutniczych,*
- *Badania zgodności wykonywanych zawodów z zawodami wykonywanymi na wybranych stanowiskach pracy,*
- *Fluktuacja a adaptacja społeczno-zawodowa młodych pracowników w przemyśle,*
- *Praca zarobkowa studentów a wyniki studiów,*

- *Rola i zadania szkół przykładowych w przemyśle,*
- *Adaptacja społeczno-zawodowa absolwentów szkół hutniczych w zakładach pracy.*

W latach 1977–1992 prowadził i kierował pracami naukowo-badawczymi dotyczącymi polityki kadrowej, kształcenia i doskonalenia kwalifikacji kadr w ramach Resortowego Planu Badawczo-Rozwojowego, Centralnego Planu Badań Podstawowych oraz grantów KBN. Czynn timer uczestniczył w ponad 20 konferencjach naukowych w kraju i za granicą, przedstawiając referaty dotyczące polityki kadrowej, kształcenia kadr dla przemysłu i oświaty. Odbył staże naukowe w uczelniach zagranicznych (m.in. w Tarnopolu i Kijowie). Współpracuje z Muzeum Śląskim w Katowicach (od wielu lat jest członkiem Rady Naukowej), Politechniką Śląską, Uniwersytetem im. Szewczenki w Kijowie, Instytutem Pedagogiki i Psychologii Akademii Nauk Ukrainy, Uniwersytetem Transportu w Kijowie.

Praca społeczna

Od rozpoczęcia studiów był zaangażowany społecznie w Zrzeszeniu Studentów Polskich (pełnił różne funkcje w Radzie Naczelnej, Radzie Okręgowej i Radzie Uczelnianej).

W latach 1981–1990 był członkiem Komisji Historii Hutnictwa przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Hutników. Przez wiele lat uczestniczył w pracach związanych z powstawaniem Muzeum Śląskiego w Katowicach. Przez wiele lat organizował na Śląsku konferencje naukowe poświęcone rocznicom powstań śląskich, ogólnopolskie przeglądy studenckich zespołów teatralnych Studiów Nauczycielskich.